

πότητος χρόνων, καθ' οὓς τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα ἔφθασεν ὅσον οὐδέποτε εἰς τὸ ζενίθ τῆς ἀναπτύξεως καὶ λεπτότητος αὐτοῦ, νὰ ἐξευγενίζωσι τὸ πᾶν, περιβάλλοντες καὶ αὐτοὺς τοὺς ἑταιρικούς ἔρωτας διὰ τοῦ πέπλου τῆς κοσμιότητος καὶ εὐπρεπειάς.

Τὴν σήμερον ὁ πανταχοῦ παρεισδύσας ψευδοπολιτισμὸς καὶ ἡ εὐρωπαϊκὴ ἡμιμάθεια μετέβαλε σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τῆς συγχρόνου γυναικὸς τὸ φρόνημα, ζηλωσάσης τὴν τύχην καὶ τὸν προορισμὸν τῆς εὐρωπαϊκᾶς ὁμοφύλου της, τοῦ χειραφετημένου τούτου καὶ ἀνειμένου ἀνδρογυναιίου. Καὶ ὀνειρεύεται ἐν τῷ οἴστρω της τὴν κατάργησιν καὶ ἀθέτησιν προαιωνίων κοινωνικῶν θεσμῶν, ἀπέναντι προσκτιήσεως εὐτελῶν τινων δικαιωμάτων, πωλοῦσα οὕτω τὴν ἔντιμον αὐτῆς εὐτυχίαν ἀντὶ πινακίου φακῆς.

Ἄγνοεῖ δὲ ὅτι ὁ ἀνὴρ ἀείποτε ἐξετίμησε καὶ περιέβαλε διὰ τῆς λατρείας του τὴν γυναικίαν τρυφερότητα καὶ ἀδυναμίαν, ὅταν αὐταὶ εἶνε ἀναποσπάστως συνδεδεμέναι μετὰ τῆς κοσμιότητος καὶ τῆς αἰδοῦς.

Ἡ γυνὴ καὶ πρὸ πάντων ἡ Ἑλληνὶς τῆς σήμερον ἀντὶ νὰ κηρυχθῆ ὑπὲρ τῶν ὀλεθρίων αὐτῶν ἀρχῶν, ἀποκαλύπτουσα πρὸ τῶν ἀνδρῶν πάσας τὰς ἀσχημίας τοῦ φύλου της, ἄς στρέψῃ ἐπ' ὀλίγον τὸ βλέμμα αὐτῆς ἀπὸ τῆς συγχρόνου εὐρωπαϊκᾶς καὶ πρὸς τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνίδα καὶ ἄς μιμηθῆ αὐτῆς τὴν γυναικίαν ἀρετὴν τὴν πανταχοῦ διαλάμπουσαν.

Ἡ Πολυξένη θνήσκουσα . . .
πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν εὐσχήμως πεσεῖν
κρύπτουσ' ἃ κρύπτειν ὄμματ' ἀρσένων χρεῶν.
(Εὐρυπ. Ἐκάβη στίχ. 568)

Ἐν Ἰωαννίνοις

ΙΩ. ΑΛ. ΧΑΡΙΣΙΑΔΗΣ
ιατρός

ΔΑΪΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Ἡ νόφη μὲ χωρὶς προικιά
μὴλᾶ καὶ συλλογίεται.

Ἄς λείψουνε τὰ λάδια μου
νὰ ὄῃς τῆς μαγειριᾶς σου.

Ἄπ' τὴν ἀγάπη τοῦ καλοῦ μου
δὲν τὸν εἶδ' ἂν εἶχε γένεια.

Ἄπ' αὐτὰ ποῦ λῆς, κυρά μου,
χορτασμέν' εἶν' ἡ κοιλιά μου.